SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 68. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 11, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 11-го КВІТНЯ 1995 р. Ч. 68. РІК CII.

ВЕРХОВНА РАДА ЗАТВЕРДИЛА БЮДЖЕТ

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 6-го квітня, голова Верховної Ради Олександер Мороз зачитав на сесії листа від Президента України Леоніда Кучми з проханням ухвалити поданий ним проєкт бюджету, з певними застереженнями, які виклав у своєму виступі міністер фінансів України Петро Германчук.

Окрім застережень, Германчук запропонував заборонити Міністерству фінансів і Національному Банкові надавати селу пільгові кредити і запровадити стабілізаційний податок. П.Германчук зазначив, що після ухвалення поправок, запропонованих Президентом та Кабінетом Міністрів, видатки консолідованого бюджету складатимуть 2.4 квадрильйона карбованців, доходи — 2.1 квадрильйона карбованців. Дефіцит бюджету становитиме близько 7.3 відсотка від національного валового продукту.Голова Верховної Ради Олександер Мороз закликав депутатів схвалити проєкт, оскільки це відкриє доступ в Україну міжнародним кредитам, що дозволить хоч трохи поліпшити життя. Після тривалого обговорення депутати 238 голосами схвалили закон про державний бюджет України, внісши суттєві поправки. Зокрема, депутати відхилили пропозицію Президента про запровадження стабілізаційного податку та зменшили на чотири відсотки всі видатки державного бюджету, окрім видатків на соціяльну сферу. Після того парламент розглянув проєкт постанови про виконання щойно схваленого закону і доручив постійній комісії підготувати проєкт закону щодо встановлення межі малозабезпечености.

Денне засідання розпочалося з позаплянового виступу О.Мороза, який дав різко негативну оцінку вчинкові групи народних депутатів від УНА-УНСО, котрі розірвали російський національний прапор у залі засідань Верховної Ради України. Генеральний прокуратурі рекомендовано дати правову оцінку цьому вчинку.

Того ж дня депутати ухвалили закон про особливості участи у виборах до місцевих рад громадян України, які були депортовані з Криму. Закон визначає спеціяльний порядок забезпечення представництва громадян України із числа депортованих у 1941—44 роках, їхніх нащадків та членів родин, котрі повернулися з місць спеціяльного поселення, у місцевих радах автономії. Йдеться про кримських татарів, болгар, вірмен, греків, німців та представників інших національностей. Вибори в Криму відбудуться 25-го червня. Фракція комуністів домагалася вилучення з першої статті проєкту перлік національностей депортованих народів, але ця пропозиція підтримки не знайшла.

Закликають відібрати механізми керівництва в Л. Кучми

Дніпропетровське (УНІАР). — Тут у четвер, 6-го квітня, відбувся мітинг, організований громадським об'єднанням "Трудова Дніпропетровщина" та обласними комітетами Комуністичної і Соціялістичної партій України, й також деякими профспілками.

У мітингу взяли участь близько 1,000 осіб з міста і области. Промовці виступали проти інституту Президентства в Україні й закликали негайно створити такі умови, щоб відібрати у Президента України Леоніда Кучми механізми капіталізації країни.

Учасники мітингу ухвалили резолюцію і звернення до Верховної Ради, Уряду та Президента.

Один з лідерів КПУ Євген Мармазов висловив думку, що не варто сподіватися будь-яких змін в суспільстві, оскільки виступ Президента у Верховній Раді не включав конкретних завдань щодо стабілізації народного господарства. За словами Мармазова, альтернатива ринковим реформам є, вона полягає в поверненні до плянового господарювання, забезпеченні соціяльних ґарантій, які народ мав раніше. Водночас Мармазов зазначив, що КПУ підтримує становище Президента щодо боротьби з корупцією та активізації соціяльної політики, в тому числі надання селективної допомоги соціяльно незахищеним громадянам.

Програма допомоги Україні схвалена

Київ (УНІАР).— Тут у середу, 5-го квітня, у пресовому центрі Міністерства закордонних справ України повідомили, що Виконавча рада Програми Розвитку (ПР) при Організації Об'єднаних Націй ухвалила першу соціяльну програму допомоги Україні, яка передбачає збільшення об'єму технічної співпраці України з ООН. Міжнародне співтовариство допомагатиме Україні в здійсненні економічних реформ та налагодженні охорони довкілля. Допомогу надається і для реінтеграції кримських татар.

Програма підготовлена відповідними урядовими структурами спільно з Представництвом ООН у Києві. Заступник постійного представника України в ООН Орис Гудима зазначив, що запропоновані проєкти цілком відповідають національній стратегії розвитку міжнародного технічного співробітництва. Проте фінансова допомога, що її надає ПР ООН, є недостатньою для виконання цих проєктів. Передбачається, що в майбутньому сума допомоги буде значно збільшена.

УКРАЇНА НЕ ПІДПИСАЛА ДОГОВОРУ ПРО КОРДОНИ

Ашгабат, Туркменія. — В кінці минулого тижня делеґації восьми країн — членів так званої Співдружности Незалежних Держав парафували в туркменській столиці запропонований Москвою проєкт охорони зовнішніх кордонів і договір про співробітництво в ділянці охорони внутрішніх кордонів.

Під текстом проєкту відмовилися поставити свої підписи Україна, Туркменія та Азербайджан.

Покищо інформаційні джерела не повідомляють, якими арґументами керувалася українська делеґація, але командуючий прикордонними військами Туркменії Акмурад Кабулов сказав в інтерв'ю для російського агентства „Інтерфакс", що московський проєкт „суперечить законам Туркменістану і його політиці невтралітету".

ІСЛЯМІСТИ ПРОДОВЖУЮТЬ ТЕРОР В ІЗРАЇЛІ

Кфар-Даром, смуга Ґази. — В неділю, 9-го квітня, мусулманські фундаменталісти здійснили у смузі Ґази дві терористичні акції, у висліді яких загинуло шестеро і ранено 45 осіб.

Згідно з офіційним повідомленням ізраїльської армії, начинене вибухівкою авто наїхало на пасажирський автобус. У другому випадку палестинський автомобіль в'їхав в ізраїльську автову колону і вибухнув.

Прем'єр-міністер Ізраїля Іцак Рабін поклав відповідальність за обидві ці криваві акції на екстремістську іслямську групу Гамас.

Того ж дня Гамас сама підтвердила, що пасажирський автобус знищили її бойовики.

Лідер Палестинської визвольної організації Ясір Арафат засудив обидві терористичні акції і ще раз запевнив, що активно підтримуватиме боротьбу проти терористів.

Від жовтня минулого року палестинські бойовики вбили 60 ізраїльтян.

СИМФЕРОПІЛЬ.— Кримські татари цілком підтримують рішення Верховної Ради України і в разі їх іґнорування пропонують ввести пряме президентське управління. За словами Мустафи Джемільова, деякі татари все ще є прихильниками Москви, але коли Київ послідовно здійснюватиме свої рішення, то сепаратисти не зможуть дестабілізувати ситуацію на півострові.

В Японії відбулися перші арешти сектантів

Токіо. — В четвер, 6-го квітня, у центрі японської столиці поліція заарештувала трьох членів буддійської секти „Аум Шінрікіо". В їхньому авті знайдено 10 револьверів. Це підтвердило попередні припущення, що секта, крім усього, ще й торгувала зброєю.

А тим часом депутат російської Державної думи Віталій Савицький в інтерв'ю японській газеті „Санкей Сімбун" ствердив, що проникнути в Росію секті „Аум Шінрікіо" допомогли російські органи розвідки. Їхньою метою було ускладнити російсько-японські стосунки, створити в Росії ситуацію соціяльної нестабільности, щоб відтак легше було запровадити авторитарний режим.

Хоч офіційний представник російської служби зовнішньої розвідки заперечив заяву депутата В. Савицького, її підтвердив колишній віцепрезидент Росії Алєксандр Руцкой. Він сам на особисту пропозицію президента Бориса Ельцина зустрічався з керівником секти Шіоко Асагарою. „Без протекції найвищих урядових осіб діяльність „Аум Шінрікіо" в Росії була б неможлива",— підкреслив А. Руцкой.

Фундація Антоновичів проголосила нагороди

Вашінгтон. — Фундація Антоновичів повідомляє, що літературну нагороду Антоновичів за 1994 рік надається Євгенові Гуцалові за романтрилогію "Позичений чоловік", "Приватне життя феномена", "Парад планет" і наукову нагороду Антоновичів — Олені Апанович за монографію "Збройні сили України першої половини XVIII століття".

ОДЕСА.— Посадник міста Едуард Гурвіц передбачає, що одеський слід "справи Боженара" обіцяє серію цікавих відкриттів. На його думку, несподіванки можна чекати при розслідуванні діяльности одеського акціонерного "Норд-банку", перший директор якого Юрій Ремигайло загинув за таємничих обставин, а його наступника Валерія Пермінова недавно заарештували. Основними акціонерами "Норд-банку" є підприємства "Центр" і "Баксі", через які дехто з колишніх керівників міста прокручували свої справи.

Уряд України занепокоєний

Київ(УНІАР). — Тут у п'ятницю, 7-го квітня, Пресова служба Міністерства Закордонних Справ повідомила, що 6-го квітня постійні представники України та інших придунайських країн і Греції відвідали заступника генерального секретаря ООН з політичних питань М. Ґулдінґа і вручили йому спільну заяву, в якій звернули увагу на необхідність поліпшення праці комітету ООН в питаннях санкцій і висловили стурбованість з приводу ситуації, що склалася на Дунаї внаслідок застосування санкцій, введених рішенням Ради безпеки проти Юґославії.

У пербігу зустрічі наголошувалося на тому, що постійне зволікання з розглядом в секретаріяті ООН звернень про перевезення вантажів по ріці Дунай призводить до великих економічних втрат придунайських країн. Відбувся обмін думками щодо пришвидшення видачі дозволів на перевезення вантажів через територію колишньої Республіки Югославія.

Постійний представник України в ООН Анатолій Зленко заявив, що український Уряд занепокоєний ситуацією, яку спричинили санкції ООН на Дунаї, та вніс низку конкретних пропозицій щодо спрощення існуючої процедури розгляду в ООН заяв на перевезення вантажів.

М.Ґулдінґ запевнив представників придунайських країн, що секретаріят вживає негайних заходів для належного вирішення цих питань.

В УКРАЇНУ ПРИБУВ МАКС ВАН ДЕР СТУЛЬ

Київ(УНІАР). — Тут 4—8-го квітня, з пляновими відвідинами побував Верховний комісіонер Наради з безпеки і співробітництва в Европі (НБСЕ) з питань національних меншин Макс Ван Дер Стуль. Його приїзд пов'язаний із зверненням голови Верховної Ради Криму та колишнього президента автономії до НБСЕ та ООН із закликом вжити заходів "для захисту державности Республіки Крим". У столиці України гість зустрівся з міністром закордонних справ Генадієм Удовенком, який поінформував його щодо останніх рішень Верховної Ради про скасування президентури та конституції Криму і розповів про основні засади щорічної доповіді Президента України Леоніда Кучми в парляменті.

Макс Ван Дер Стуль виїхав з Києва до Автономної Республіки Крим з метою підготувати рекомендації щодо виходу з кримської кризи. У Симферополі 7-го квітня він зустрівся з головою кримського парляменту Сергієм Цековим. Під час розмови гість зазначив, що "окрім принципів Автономії повинні враховуватися засади територіяльної цілісности України і основні засади української конституції".

С.Цеков поскаржився на диктат з боку Києва, сказавши: "Київ розмовляє з нами з позиції сили". За словами голови Верховної Ради Криму, у ситуації, що склалася, він вважає за доцільне звернутися до світового співтовариства з проханням ініціювати розгляд українсько-кримських відносин. Цеков передав верховному комісіонерові НБ-СЕ рішення українського і кримського парляментів за останні три роки.

Макс Ван Дер Стуль зустрівся з виконуючим обов'язки голови уряду Автономної Республіки Крим Аркадієм Демиденком. Останній повідомив при зустрічі, що розпорядився виділити приміщення у Симферополі для представництв НБСЕ та ООН і зазначив: "Ми покладаємо серйозні надії на цю місію".

Під час зустрічі з постійним представником Президента України в Автономній Республіці Крим Валерієм Горбатовим Макс Ван Дер Стуль погодився, що законодавчі акти Верховної Ради України є правомірними, в тому числі й з 17-го березня 1995 року.

На початку травня НБСЕ організовує в Швайцарії "круглий стіл" на тему взаємовідносин між органами центральної влади України та політичними структурами кримської автономії. Темою розгляду будуть також питання захисту меншин, прав людини, політичні відносини, економічна децентралізація. На цю зустріч запрошені провідні урядовці і депутати з Києва і Симферополя.

Округа УНСОюзу у Перт Амбой перевибрала М. Захарка

Менвілл, Н. Дж. — В суботу, 4-го березня ц. р., Окружний Комітет Відділів УНСОюзу у Перт Амбой, Н. Дж., відбув Річні загальні збори.

Засідання відбулось тут в залі церкви св. Михаїла. У висліді цих нарад до Управи на 1995 рік увійшли і Михайло Захарко — голова, Василь Бойко — заступник голови, Софія Лонишин — секретарка, Іван Бабин — касир; Контрольна комісія: Стефан Захарко — голова, Іван Кушнір та Богдан Ляндвійт — члени.

Голова М. Захарко, відкрив збори і привітав касира УНСОюзу Олександра Благітку та всіх присутніх. Відтак одноголосно мовчанкою вшановано померлих членів Округи. На предсідника зборів покликано Йорґа Риннике, а на секретаря Івана Кушніра.

О. Благітка перевірив присутність від поодиноких відділів. Протокол з попередніх річних зборів прийнято без змін. Перший звітував голова М. Захарко про свою

М. Захарко

діяльність в Окрузі. Успішна поїздка автобусом на 100-річчя УНС, яке відбулося в Карнеґі Голл в Ню Йорку. Брав він участь в організаційних нарадах чотирьох округ, які були надзвичайно цікаві.

Ювілейний бенкет у 100-ліття УНС, в якому брали участь чотири Округи Ню Джерзі, відбувся в Джерзі Сіті і випав успішно.

Іван Бабин, довголітній касир Округи, подав фінансовий звіт. За Контрольну комісію звітував Богдан Ляндвійт, стверджуючи, що книжки є в належному порядку. Він запропонував абсолюторію уступаючій Управі.

Після голосування М. Захарко подякував всім за довір'я та закликав до співпраці в майбутньому. Відтак він попросив до слова касира УНС Олександра Благітку, який дав загальний образ стану і діяльности УНСоюзу і Округи Перт Амбой. Він висловив признання і подяку за організаційну працю таким активістам: Я. Завійський, Відділ 155-ий — 11 членів, Й. Ринник, Відділ 353-ій — чотири члени, М. Захарко, Відділ 349-ий — три члени, І. Бабин, 168-ий Відділ, С. Лонишин, Відділ 372-ий, і К. Пров, Відділ 26-ий, по два члени. Разом Округа здобула 25 членів в 1994 році.

Подякувавши всім за участь у зборах, М. Захарко запросив учасників на перекуску, що її приготовила А. Захарко.

У СВІТІ

НАПЕРЕДОДНІ своєї візити до Брюсселю прем'єр-міністер Польщі Юзеф Олєкси сказав на пресовій конференції у Варшаві, що „неґативне наставлення Росії не матиме ніякого значення для плянів Польщі стати повноправним членом НАТО". Прем'єр Ю. Олєкси підкреслив, що „Польща сама визначає свої цілі і свій шлях. Інші держави можуть мати на цей рахунок власну думку, але не можуть впливати на польську лінію". Польський міністер соціяльної політики Лєшек Міллер, коментуючи той факт, що першою закордонною поїздкою прем'єра є візита до Брюсселю, столиці НАТО, висловився в тому сенсі, що „з огляду на політичну і економічну нестабільність у Росії, намір Польщі стати членом НАТО є цілком обґрунтований".

В ЧЕТВЕР, 6-го квітня, з космодрому на півдні Ізраїля піднято на земну орбіту сателіт Офек—3. Цю подію оприлюднив сам прем'єр-міністер країни Іцак Рабін. Ні він, ні інші офіційні особи нічого не сказали про мету того сателіта, однак закордонні спостерігачі не мають сумнівів у тому, що Офек—3 виконуватиме шпигунські функції, збираючи таємні дані про своїх арабських сусідів.

ПОНАД 90 ДЕПУТАТІВ російської Державної думи, очолені лідером Ліберально-демократичної партії Владіміром Жириновським та одним з учасників державного московського перевороту у серпні 1991 року, Анатолієм Лук'яновим, вимагають обговорити питання щодо довір'я до уряду. На думку цієї групи, „російський уряд капітулював перед Києвом під час російсько-українських переговорів, зокрема щодо Криму". В. Жириновський у звичному для нього дусі політичної провокації заявив на пресовій конференції, нібито „метою українців є впустити у Крим турецькі війська, після чого російській армії знову доведеться визволяти півострів, бо українці поховаються під Житомиром".

ДЕКІЛЬКА ДНІВ ТОМУ, а саме 4-го квітня, російські військові кораблі обстріляли два японські риболовні човни в районі Південних Курилів, які, як відомо, є предметом територіяльної суперечки між двома країнами. Ці острови Росія загарбала після Другої світової війни. Японська амбасада в Москві передала міністерству закордонних справ Росії офіційний протест, в якому підкреслюється, що Токіо „не визнає за Росією права застосовувати зброю у водах довкола північних японських територій". Цією заявою Японія ще раз дала до зрозуміння, що не має наміру поступатися в питанні про державну належність чотирьох північних островів Курильської мережі.

ДЕПУТАТСЬКА комісія в питаннях безпеки розповсюдила в Державній думі Росії аналітичну записку щодо діяльности у Росії японської буддійської секти „Аум Шінрікіо". У звіті підкреслюється, що зареєстрована ще в 1992 році в міністерстві юстиції секта є суворо централізованою організацією, яка протиставляє себе суспільству. Всього в Росії „Аум Шінрікіо" налічувала приблизно 35,000 членів, з них 5,500 є монахами і постійно мешкають в оселях секти. „Аум Шінрікіо", закоренившись у Москві, дуже швидко заснувала свої осередки в десятках інших великих російських міст.

ВІДОМИЙ АНГЛІЙСЬКИЙ вчений-ботанік Дейвид Беллані остерігає, що Росія швидкими темпами скочується до кризи, яку неминуче спричинить занечищення довкілля. Д. Беллані стверджує, що вже 80 відсотків усієї питної води в Росії не відповідає визнаним у світі стандартам чистоти. У тій же мірі занечищені ґрунти, що, у свою чергу, позначається на якості овочів та інших харчів. Проф. Д. Беллані заснував у Лондоні спеціяльну науково-гуманітарну організацію, метою якої є пропонувати для Росії технологію, що здатна зберігати чистоту довкілля.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ГОЛОСНІ промови та милозвучні пропозиції по цілій країні на тему знесення державної допомоги, Айова є єдиним стейтом, що справді почала робити конкретні заходи в цій справі. Стейтовий уряд перестав виплачувати грошову допомогу тим родинам, батьки яких відмовляються працювати, щоб перестати бути на удержанні Уряду. Хоча покищо немає підрахунків з Айови, як це шестимісячне правило вплинуло на тих 881 родину, що їм припинили виплачувати допомогу, то деякі з них вже ствердили, що саме це їх зрушило піти до праці. Аналітики твердять, що саме така залежність на допомогу Уряду зробила цілі покоління американських громадян непрацездатними, а мільйони дітей прирекла на вбогість.

ШИРОКО ВІДОМА СУДОВА розправа О.Джей Сімпсона, якого оскаржено у вбивстві його колишньої дружини Нікол Бравн-Сімпсон та її приятеля Роналда Ґолдмана, минулої п'ятниці, 6-го квітня, перейшла з переслухань на розв'язання проблем, які заіснували серед членів лави присяжних. Суддя Ленс Іто звільнив від обов'язків ще одного члена лави присяжних минулого тижня, і це залишило всього тільки шість запасних присяжних, а крім того з розповідей останньо звільненої Джанетт Герріс виходить, що члени лави присяжних не дотримуються правил, про існування котрих їм кожного дня пригадує суддя. З цього приводу суддя Л.Іто перервав зізнання свідків аж до часу перевірки справи лави присяжних, а тим часом розходяться чутки, що існує можливість уневажнення розправи.

ПЕНТАҐОН МИНУЛОГО ТИЖНЯ переслав до американської амбасади в Гаїті таємну листу з 27 прізвищами політичних противників президента Жан Бертрана Арістіда, які на думку офіційних чинників Пентагону могли бути зібрані для того, щоб їх в майбутньому елімінувати. Листу скомплектували американські військові чинники на базі інформацій розвідки та вже існуючих і поширених в Гаїті, як і в американсько-гаїтській пресі ЗСА, так званих „лист вбивств". Ці ж самі військові чинники подали пересторогу про загрозу смерти Мірелл Дуроше Бертін, одній з опонентів теперішнього президента Гаїті, котру таки вбили два тижні тому. З уваги на те, що Державний департмент і Пентагон не можуть погодитись на тему важливости цієї листи, рішення чи повідомляти поданих на листі осіб залишається за американською амбасадою в Гаїті.

У ВІВТОРОК, 4-ГО КВІТНЯ, сенатор Алфонс Д'Амато, виступаючи в радіо на програмі Дона Імуса, дозволив собі на не надто вдалий гумористичний екскурс — імітацію говірки японських американців у розмові про суддю Ленса Іто, який головує над відомою судовою розправою О.Джей Сімпсона. Це викликало голосні протести не тільки від японсько-американських організацій і поодиноких осіб, але також і від багатьох інших громадян ЗСА та його колеґ-сенаторів. З цього приводу сенатор А.Д'Амато у четвер, 6-го квітня, виступив в Сенаті з двохвилинними публічними перепросинами, заявляючи: „Це що я зробив, було бідною спробою імітувати гумор. Мені дуже прикро що моя поведінка справила біль судді Л. Іто та іншим.Це було цілковито неправильною і невідповідною поведінкою з мого боку".

У МИНУЛОМУ ТИЖНІ СТЕЙТ Ню Джерзі з причини лісової пожежі втратив 20,000 акрів соснового лісу у повіті Вудленд, що знаходиться у південній частині стейту. Місцеві та стейтові поліційні власті після кількаденних розслідувань підозрівають, що це не був природний вогонь, які переважно трапляються осінню по дуже сухому літі в різних частинах країни, але зумисний підпал. Слідство триває.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.

Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

„Євангеліє життя"

Так назвав свою нову енцикліку до вірних Католицької Церкви Папа Іван Павло II, в якій на 193 сторінках чітко, без можливости будь-яких інших інтерпретацій його слів, з'ясовує настанову Католицької Церкви до таких запальних морально спірних питань як аборти, евтаназія, уживання людських зародків для медичних дослідів і смертної кари. Всі ці неприродні вчинки, на його думку, є „злочинами, що їх жоден людський закон не має права леґалізувати".Саме існування згаданих проблем, які мають місце в нинішньому світі, за словами Папи, є познаками зазіхання „культури смерти" на людську гідність і свободу, якою кожного нагородив Господь, створюючи людину на свою подобу.

У всіх своїх попередніх енцикліках Папа Іван Павло II з переконанням вияснював свої думки та настанову Католицької Церкви. Він уміло заступався за права людини в обличчі різного роду політичного тиранства і злочинів у країнах Сходу. Теперішня енцикліка спрямована до впливових країн Заходу, де, на його думку, гряде „клімат нової культури", що дає змогу багатьом оправдувати аборти, евтаназію та інші зловживання нормальних законів природи. І все це в ім'я особистої свободи, котру базують на злочинах проти самого факту життя, що у багатьох випадках санкціоноване деякими державами. З наявним зверненням в першу чергу до ЗСА Папа стверджує: „ Сам факт , що існують закони в деяких країнах, які може і суперечать основним засадам їхніх Конституцій, рішені не карати ці переступлення проти самого життя, а навпаки намагаються їм надати леґальности, є подвійно турбуючим симптомом і важливою причиною смертельного морального занепаду ". І дійсно, треба б було призадуматись над тим, чи не збайдужіння тих, які вірять у пошану людського життя допровадило до такого морального занепаду в країнах, що їх уважалось культурним Заходом. Невже ж цю нагінку на знищення людського життя у будь-якій формі можна назвати поведінкою людей культури? Навпаки, це не є нічим іншим, як тільки потуранням і пропаґуванням „свободи сильного проти слабкого". Тому мимоволі виринають перед очима такі образи, як „голодомор" і „голокост", де сильні користувались повною свободою, щоб завдавати жорстокого болю та нищити слабких безборонних!

Можливо, що справа обстоювання основного права на життя ще ненароджених і вмираючих не є надто важливою для багатьох, одначе треба віддати належне Папі Іванові Павлові II, який сміливо виступив в обороні дару таємниці життя, подарованого людині Богом і так легко знехтуваного у погоні за чим — силою, жадобою, владою, багатством, добробутом і вигодою? Папа крім того закликає всіх, але найперше своїх вірних до протидіяння цим існуючим законам, але відразу відкидає будь-які ужитки сили чи насильних переконувань. Свою енцикліку називає „Євангелією життя" і протиставить її культурі смерти та її наслідкам у майбутньому.

Може відразу енцикліка Папи Івана Павла II не викличе бажаного відгуку, може ті, що критикують цю енцикліку, називаючи її „політичним і соціяльним документом, який не крокує з розвинутим світом", переконані у своїй правності, але воно тимчасове. Ці спірні питання є надто важливими і пекучими, щоб їх можна було іґнорувати. Вони самою своєю вагомістю заторкнених моральних питань виринатимуть на поверхню.

Б ж не можна заперечити правдивости слів глава Католицької Церкви, коли йдеться про істину людського життя і на це мусітимуть зареаґувати скоріше чи пізніше всі ті, що цінують життя як найбільший скарб, даний людині Богом.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Микола Руденко

СУМНО Й ТРИВОЖНО В УКРАЇНІ

I

Мабуть, найголовніше, що сьогодні відбувається в Україні, — це початок сівби. Він вельми важкий, цей початок, і дедалі буде все важчим. Майже всюди панує колгоспно-радгоспна система, що виглядає навіть гірше, ніж за совєтських умов — через велику амортизацію техніки, брак пального та добрив. А найбільш небезпечний брак — моральний. Селяни розуміють, що так далі господарювати не можна, всі чекають реформ — одні з острахом, інші з надією. Це чекання підриває довір'я та енерґію, в полі працює самий лише обов'язок — треба сіяти, аби прогодувати народ.

Тим часом указ Президента України про прискорення земельної реформи у Верховній Раді загальмовано й покищо невідомо, в якому вигляді та коли ця реформа відбудеться. Сільське господарство в Україні нагадує інваліда на милицях, який береться за лопату, бо треба скопати город. Він мусить це робити, але міра його продуктивности жалюгідна.

Разом з тим треба нам знати, що Україна покищо не впала завдяки сільському господарству — її промисловість усе ще збиткова й, мабуть, не швидко стане рентабельною. Я змушений повторюватися, бо це вкрай необхідно: імперська Москва так плянувала розбудову промисловости в Україні, щоб її переважна більшість (понад 70 відс.) обслуговувала потреби так званої оборони, а насправді аґресивних намірів Політбюра. Коли нагромаджується надмір зброї вона сама починає стріляти. Так це було в Афганістані, так відбувається в Чечні. І слава Богу, що цей сатанинський процес (нагромадження зброї) нині увірвано разом з падінням СССР — інакше світ було б неможливо зберегти від загибелі.

Врахувавши все це, не важко уявити, які апокаліптичні труднощі має переживати Україна. І вона їх справді переживає, хоч не всі розуміють, звідки походять ці труднощі й чому наша криза така глибока. І саме тому, що значна частина народу цього не розуміє, комуністи використовують ситуацію заради своїх безчесних плянів.

Нещодавно відбувся другий з'їзд Компартії України, який водночас вважається тридцятим. Це подвійне числення має особливий зміст: не лише прямим текстом у постанові з'їзду, але навіть в оцій подвійності підкреслюється, що Компартія була й лишається тією ж самою, яка панувала понад сім десятиліть. Іще років зо два тому українські комуністи відхрещувалися від отієї кривавої спадковости, а сьогодні вони цинічно пишаються нею. Разом з тим пропаґують відродження СССР, що само собою каже про зраду національних інтересів. Тут явно демократичні свободи використовуються проти демократії, але це чомусь відбувається відкрито, безборонно. Щоправда, Президент України віддав розпорядження Міністерству Юстиції, щоб там виробили правне визначення згаданим діям. Це зроблено, їх оголошено злочином проти української держави, але не притягнуто до карної відповідальности нікого з порушників закону (по суті зрадників батьківщини) — і відкрите, не замасковане руйнування нашої державности триває.

А проте сьогодні відомі всьому народові (слава Богу, преса в нас вільна) карколомні порушення закону самим керівництвом Верховної Ради — і ні Президент, ні прокуратура нічого не можуть вдіяти проти спійманих на гарячому розкрадачів народного добра. Героїчно, навіть жертвенно виступають з документами в руках голова Комісії Верховної Ради з питань боротьби проти корупції Григорій Омельченко та заступник генерального прокурора України Ольга Колінько. Арештовують радника голови Верховної Ради Віктора Боженара, що допомагав О. Морозові в його фінансових махінаціях, а сам Мороз лишається неприступним, захищеним круговою порукою парляментарних комуністів, наче танковим панцером.

Це справді виявилося нечувано тяжкою проблемою. Добре хоч те, що не мовчить преса — майже всі газети висвітлюють злочинну корумпованість Мороза і його заступників. А вони тим часом у наказовій формі вимагають звільнення з-під арешту В. Боженара, припинення праці щодо розслідування власних злочинів, навіть погрожують розправою. І держава проти цієї купки знахабнілих казнокрадів виявляється безсилою — їх однostайно захищають парляментарні комуністи й так звані соціялісти (що насправді також комуністи). Свідомі депутати збирають підписи під відозвою, що закликає до переобрання керівництва Верховної Ради, але покищо не вдається набрати більшости голосів. Тяжкий, навіть трагічний парадокс: сам народ, обираючи Верховну Раду, власними руками спорудив бастіон, де засіли його запеклі вороги. Здавалося б, уже пора йому, народові, зрозуміти, чого варті заклики комуністів до „соціяльної справедливости", але, на жаль, правда пробиває собі дорогу важче, ніж компартійна демагогія.

Я розумію, що ці мої рядки виглядають песимістично, але це не означає, що я справді із оптиміста перетворився на песиміста. Ні, це не так. Я добре бачу, що верховода комуністичних сил у парляменті О. Мороз нагадує азартного гравця, який рано чи пізно заграється.

(Продовження буде)

Любов Часто

ВИДАВНИЧА ФУНДАЦІЯ „УКРАЇНСЬКА КНИЖКА"

Кожного дня маємо вістки з України, що втішають наше серце, але маємо і такі, що засмучують нас невимовно. Щораз більше нарікають свідомі українці на засилля російськомовної літератури, кіно, теле- і радіопрограм, ведених російською мовою. І ця окупація української культури російською продовжується і набирає темпів та розмаху, змушуючи українське слово відступати в тінь, провокуючи відновлення почуття меншевартости недавно пригнобленого народу.

Чи це несвідомо робиться, чи це тільки бизнес? Звичайно, ні. Порнолітература, дешева бульварщина і пригодницька макулятура (бож ніяк цього не можна назвати літературою!) видається не тільки з метою заробітку, а з метою розтління української молоді, яка в даний час ще не зовсім усвідомлює свою причетність до сучасного життя в незалежній Україні. Вони дістали волю і незалежність, але покищо вона багатьом бачиться в тому, що можна все те, чого не можна було раніше. І нема кому спрямувати молоду людину, підлітка, переконати його, що українською мовою говорити, а тим більше — гордитися нею раніше теж не можна було, бо за це багато чим можна було заплатити. Отже, нинішня воля повинна б принести перш за все це розуміння, усвідомлення своєї причетности до історичного перелому в житті України, до творення власної держави, де пануватиме порядок, краса і добробут.

Розглядаючи це питання в аспекті майбутности, Видавнича Фундація „Українська Книжка" в Америці ставить собі за мету допомогти українським видавництвам стати на шлях видавання української клясичної та сучасної літератури і україномовної - переклади, щоб збагатити український ринок українськими книжками, потрібною літературою для вивчення своєї культури, історії. І ми вже маємо контакти з українськими приватними видавництвами, які поволі набирають сил. Це нелегка праця — створити видавництво і поставити його так, щоб воно було незалежне від підприємств, що поруч, і щоб воно могло встоятися, не приставши на шлях дешевої вигоди. На це потрібні фонди, а їх українські видавці не мають.

Тому українська видавнича фундація в Америці шукає шляхів до американських підприємців-українців, до поодиноких багатших людей, які готові пожертвувати якісь датки на розвиток видавничої справи в Україні. Дечого ми вже домоглися, про окремих жертводавців на „Ukrainian Book" уже повідомлялося в пресі. Останнім часом надійшли пожертви від ЗУАДК — 25О дол., від Анни Гарас, з Аллентавну, Па., — в пам'ять покійного мужа Романа — 500 дол., від д-ра Осипа Данка, з Ню Гейвену, Коннт., — 50 дол., від Анни Мотрович, з Акрон, Огайо, — 50 дол., Марії Лещишин, з Рочестеру, Н. Й., — 20 дол., Анни Цар, з Акрону, Огайо, —50 дол. Фонди, жертвувані спеціяльно на видання книжки „Історія села Крушельниця" та пам'ятник УПА у цьому селі, про що уже повідомлялося в пресі, передані за призначенням. Останнім часом фундація виділила 1,000 дол. на видання творів покійного д-ра Юліяна Химинця з Кергонксону, Н. Й., його творчий доробок вийде у видавництві „Гражда", в Україні, з яким Фундація „Ukrainian Book" має угоду про співпрацю. Твори д-ра Ю. Химинця прислужаться всім, хто вивчає історію Карпатської України, або цікавиться нею. Вона є потрібна для історії України.

Запрошуємо до творчих контактів письменників і всіх, хто пише мемуари, але потребує допомоги в редаґуванні, підготові книжок до друку та самого друку. Якщо хтось захоче пожертвувати більшу суму, на його честь, за його бажанням, друкуватиметься присвята на книжці, яка буде видаватися за ці гроші.

Час від часу фундація розсилає листи до кредитівок з проханням допомоги. На жаль, надійшла пожертва тільки від Української Православної Кредитівки в Ню Йорку — 50 дол. Щиро їм вдячні, а інших просимо відгукнутися на наш заклик.

Для того, щоб сколихнути ваші серця, наведу лист одного автора з України, сільського вчителя, автора багатьох дитячих книжечок, співаників: „Я видаю все власним коштом, хоч моя платня дуже мала, але книжечки дітям дуже потрібні. То я уриваю від своєї родини, щоб все таки видати для дітей книжечки. Розсилаю їх безплатно в школи східньої України, роздаю знайомим дітям, у дитячі організації, шкільні бібліотеки. А тепер ось знову підвищення цін. Думав я надіслати чотири книжечки для вас, щоб побачили, але вже не можу цього зробити, бо пересилка дуже дорого коштуватиме, то я обмежуюсь листом, в якому надсилаю титульну сторінку однієї з книжечок. Не знаю, чи ви можете мені допомогти, але прошу допомоги, переступаючи через біль серця і сором, бо ж роблю це не для себе, не заради бизнесу, а заради дітей, щоб вони читали рідне слово, співали українських дитячих пісеньок, щоб раділи..."

Чи ж не варто підтримати таке добре починання вчителя, який зблизька бачить потреби дітей в Україні? Погодімся, що коли відірвемо від себе кілька долярів, то не збідніємо, а от цей вчитель, відриваючи від своєї родини, таки справді збіднів, а він же й багатим не був.

Дуже вдячна справа — допомагати. І наша славна діяспора неперевершена у жертвенності. Але, втішаючись новозакупленими будинками для своєї амбасади, зустрічами і прийняттями високих осіб, не забуваймо, що є перед нами не менш нагальна і поважна справа — виховання нового українського покоління. А воно можливе тільки на рідній літературі і культурі. І тут без українських книжок не обійтися. Видання книжки — це те ж саме, що й здвигнення будівлі. Вона — на віки, бо в ній та сила, яка живить майбутність. Просимо датки складати на адресу: Self-Reliance [N.Y.] Federal Credit Union, „Ukrainian Book" Acct. 1929600, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Про речі давні та нові

Затоплені міста

Останнім часом підводна археологія принесла цілу низку цікавих відкрить. Між іншим, знайдено руїни затоплених міст коло побережжя Середземного та Чорного морів. Особливо багато стародавніх руїн знайдено на дні Чорного моря. Йдеться тут про давні колонії, грецькі порти та торговельні осередки на побережжях Кавказу і Криму. Сьогодні вони лежать забуті на морському дні. Причиною їх затоплення були дві речі: тектонічні рухи та феномен зсуву землі.

Багато міст, головно на побережжі Криму, поглинуло море в наслідок землетрусів. Сліди затоплених міст знайдено нещодавно також біля побережжя Болгарії.

В останні часи археологи звернули увагу в напрямі Каспійського моря. Вони підозрівають, що 8,000—10,000 років тому на терені теперішньої Кубані проходив природний канал, що пов'язував Чорне море з Каспійським.

Каспійське море за останні кілька тисяч років змінило багато разів свій засяг і рівень води. Наприклад, знана в стародавні часи та в середньовіччі твердиня Дербенґ, котра стерегла головного шляху, що вів з Азії до Европи вздовж західнього побережжя Каспійського моря, сьогодні знаходиться на відстані коло 300 метрів від берега. На глибині двох метрів знайдено давнє побережжя та каменоломні, з яких видобували колись камінні бльоки до будови твердині. Ще глибше, коло 5 метрів під водою, знайдено залишки дерев'яного порту.

Поволі море поглинає також сучасні міста. Наприклад, в околиці портового міста Одеси запримічено повільні рухи, що обнижують побережжя Чорного моря. Ті рухи дуже повільні і їх ефект можна буде запримітити щойно за кілька тисяч років.

Мікрохвильова радіяція

На 18-му симпозіюмі Мікрохвильової Сили у Філядельфії був висловлений закид, що науковці не провели досі належних дослідів стосовно шкідливости мікрохвильової радіяції для людського організму. Йшлося про такі прилади, як мікрохвильові печі, радарні станції та телевізори. Речником цього закиду був Н. Стенек, проф. історії Мишиґенського університету в Енн Арбор. Речником оскарженої групи науковців був Джан С. Осепчук (!), науковий консультант електронної фірми в Лексінґтоні, Масс. На думку Дж. Осепчука, зі всіх згаданих приладів телевізія та АМ радіо вважають найбільш проникливим джерелом мікрохвильової радіяції, але досі ми не чули ні одного конкретного випадку про захворювання людей в наслідок дії тієї радіяції.

В обороні консументів мікрохвильових приладів виступив програмовий директор симпозіюму Зори Ґласер, який висунув пропозицію на проведення дослідженнь впливу шкідливої дії мікрохвиль на людський організм.

Він вийшов з того міркування, що тут йдеться не про короткотривалий, але довготривалий ефект мікрохвильової радіяції на людей в аспекті генетичних та пістрякових захворювань. Між іншим, він підрахував, що від 1970 року було проведено 9 студій впливу мікрохвильової радіяції на людське здоров'я в ЗСА, Англії та Швеції. Ті студії виявили збільшення захворювань на пухлини, левкемію та збільшення самогубств серед людей, виставлених на довготривалу дію низькочастотних джерел радіяції.

Як бачимо, справа впливу мікрохвиль на здоров'я людини досі не з'ясована, не зважаючи на щораз більшу популярність мікрохвильових печей.

Похвала фармерові

В давній римській імперії 95 відс. населення займалося хліборобством. Дві тисячі років пізніше в Америці 2.3 відс. населення займається виробництвом харчів та робить це так продуктивно, що крім прокормлення власного населення, докормлює майже півсвіту. Американський фармер — це світовий чемпіон хліборобства, який продукує щороку коло 375,000 фунтів харчів, у порівнянні з совєтським „фармером", який продукував річно тільки 30,000 фунтів, себто у 12.5 раза менше.

Згідно зі статистикою Департаменту рільництва, в ЗСА американський фармер в середньому виробляє харчів для прокормлення 68 людей, а крім цього дає працю для 9 людей у харчовому промислі. Звичайно, для одержання тієї подиву гідної кількости рільничої продукції, американські фармери користуються машинами, вартість яких дорівнює вартості 400 американських підприємств.

До речі, американські фармери купують кожного року 6.5 мільйона тонн рільничих машин та знарядь, над виготовленням яких працює в самій тільки сталевій індустрії 40,000 людей.

Оксана Куц,
Київ

УКРАЇНЦІ В КОПЕНГАҐЕНІ

(Внесок у зустріч на найвищому рівні)

I

Три сходинки на порозі нашого спільного дому — земної кулі, по яких три людські постаті, взявшись за руки, підіймаються до соняшного сяйва, — така емблема Світової зустрічі на найвищому рівні з питань соціяльного розвитку, що відбулася в Копенгаґені, Данія, від 6-го до 12-го березня. Де тут є ми, українці, який наш внесок, наше місце — тих людей, що, приміром, як моє покоління, народились в країні „найрозвиненішого соціялізму", а тепер добиваються на міжнародних конференціях тої допомоги, що її отримують від міжнародної громадськости найменш розвинені країни. Чи не парадокс? Щоправда, Україна, так само як й інші східньоевропейські держави, відноситься до іншої категорії, ніж африканські держави. Ми тепер звемося „країною з перехідною економікою" — такі собі транзитні пасажири в людському потязі.

Нема підстав нарікати, що Україна на зустрічі в Копенгаґені не була представлена належно. Список урядової делеґації, яку очолював сам Президент України Леонід Кучма, нараховував, разом із дорадниками, 23 особи. Серед наших „державних мужів" були й дві жінки — Ніна Ковальська, начальник Управління Міністерства Закордонних Справ України, та Надія Малиш, заступник міністра праці. Обидві працювали у третьому підготовчому комітеті до копенгаґенської зустрічі, яка відбулася минулого січня в Ню Йорку.

Від українських неурядових організацій до Копенгаґену прибуло дев'ятеро представників — вісім жінок і один чоловік. — Кількість просто рекордова, якщо взяти до уваги, що раніше через брак інформації та фондів, представники громадських кіл України на такі форуми просто не потрапляли.

Аж четверо делеґаток зуміла надіслати на зустріч в Данії впливова в Україні організація „Жіноча Громада". Викладач німецької мови Віра Принько очолює її осередок у Миколаєві; доктор юридичних наук Зореслава Романовська — викладач Львівського Університету; доцент Київського Економічного Університету Тамара Ромовська є головою осередку в столиці України. Мар'яна Драч, дочка голови „Жіночої Громади" Марії Драч, яка студіювала кілька років в університеті в Чикаґо, виступала в ролі перекладача, касира й організатора цього „десанту" „Жіночої Громади" в Копенгаґені. Ще кілька місяців тому серед жіночих кіл Києва пішов розголос, що Марія Драч знайшла спонзорів, щоб надіслати своїх делеґаток до Копенгаґену (чого не зуміли ані Марія Орлик, голова Спілки Жінок України, ані Атена Пашко, лідерка Союзу Українок, — втім, може вони концентрують сили і фінанси до міжнародної конференції в жіночих справах у Пекіні, Китай). Але відкрити імена своїх меценатів Мар'яна Драч не наважилася, сказавши, що з цим питанням треба звертатися до „більш компетентних осіб", мабуть, до її мами.

Якою ж бачать свою ролю на конференції делеґатки з України?

— Ми вперше приїхали на такий представницький форум і покищо більше придивляємося і прислухаємося, шукаємо своє місце, — сказала Тамара Ромовська. — На початку червня ми проводитимемо в Києві за підтримкою Представництва ООН в Україні міжнародну конференцію „Жінки і демократія". Досвід, набутий тут і контакти, нав'язані в Копенгаґені, дуже знадобляться нам, як під час підготови до нашої конференції, так і в майбутній праці. Ми прагнемо знайти порозуміння зі своїми сестрами з інших організацій, щоб нарешті створити в Україні національну жіночу раду, яка могла б представляти наші інтереси на міжнародній арені.

Таки справді, час вже нам мати загальнонаціональну раду, так як мають її, скажімо, жінки Америки. Ірина Куровицька, президент Крайової ради жінок ЗСА, яка репрезентувала також СФУЖО і Світовий Рух Матерів, опікувалася делеґатками з України, як на підготовчій зустрічі в Ню Йорку, так і в Копенгаґені. Восьмого березня, в міжнародний день солідарности жінок, І. Куровицька виголосила доповідь під час дискусії, організованої Крайовою радою жінок Данії, на тему „Жінки і соціяльний розвиток — головні завдання національних комітетів жінок та їхня міжнародна співпраця".

Документи, обговорювані в Копенгаґені урядовими й неурядовими представниками — політична декларація із зобов'язаннями держав і плятформа дій — поставили питання розвитку обличчям до людини. Чи потрібно нагадувати, що в совєтській системі господарювання людина була лише „ґвинтиком" для досягнення ілюзорних цілей. Тепер ми жнемо плоди цього підходу в незалежній Україні, де поширюється убогість, безробіття, і це загрожує соціяльним розладом в суспільстві.

(Закінчення буде)

З вдячністю

Шановна редакціє!

Прошу через ваш щоденник висловити глибоку подяку всім тим людям, які так близько до серця прийняли мою долю і допомогли мені матеріяльно. На жаль, я не зможу дати відповідь всім тим, хто писав мені теплі рядки. Але запевняю вас, що їх багато, дуже багато.

Ще раз з глибокою шаною.

Віктор Сергієв
Бруклин, Н, Й.

У першу річницю смерти св. п. інж. В. Васинчука

Нас доля вперше злучила у 40-х роках, коли ми спільно студіювали на політехніці у Грацу, Австрія, на машино-будівельному відділі. Наші життєві шляхи розійшлись і щойно від друзів я довідався, що Віктор тяжко хворий і відійшов у вічність 17-го квітня 1994 року. Це був тяжкий і болючий удар для його родини і велика втрата для нашої громади у Чикаго. Пишу цих кілька рядків на спомин про цю благородну людину.

Віктор народився 14-го грудня 1922 року в місті Кєльце, Польща. Його родичі проф. Юрій Васинчук і мати Олена, з дому Равлик, походили з Холма. Батько був гімназійним порфесором і викладав математику і фізику. Його мама мала також закінчені математичні студії і давала приватні лекції вдома. 1931 року батьків перенесли до міста Коньске, також у Польщі, і там вони жили до початку Другої світової війни. Тоді, у 1939 році, вся родина (Віктор мав двох старших братів) переїхала до Холма. Там Віктор закінчив українську гімназію і в 1942 році дістався до Ґрацу, Австрія, де студіював інженерію на механічному факультеті. Закінчив студії у 1948 році званням дипломованого інженера з оцінкою „кум лявде".

У 1950 році Віктор прибув до Чикаґо і наступного року одружився з Людмилою Шиприкевич. Подружжя мало трьох синів: Івана, Олега і Андрія. Був чудовим батьком і хорошим подругом для своєї дружини. Спершу працював як кресляр, а від 1951 року був інженером у фірмі „Барнс і Райнеке", де працював до 1991 року, коли пішов на емеритуру.

На цьому пості працював спершу як інженер, а відтак вкоротці став керівником проєктів, закінчуючи свою довголітню працю на пості віце президента і головного менаджера. Був відповідальний за поліпшення будови аграрних тракторів та інших машин для будівельної індустрії. Працював теж над різними апаратами та водіями для американської армії і для важкої гірної і аграрної індустрії. Віктор був цілковито відданий професійний інженер та був гордий зі своїх досягнень.

Віктор належав до Товариства Українських Інженерів Америки ще від 1950-их років. Був щирим українським патріотом, але без політичних переконань чи упереджень. Був теж активним членом української православної церкви. В 1993 році відвідав з дружиною Україну, вперше за півстоліття, був нею очарований і робив пляни, щоби її знов відвідати на другий рік. На жаль, по приїзді, у нього відкрили рака легенів. Мимо всіх лікувань і надії, що нові методи і ліки продовжать його життя, він несподівано відійшов у вічність 17-го квітня 1994 року. Це була велика і болюча втрата не лише для його дружини, його трьох синів і родини, але теж для нашої громади, зокрема для колеґ-інженерів.

Сидір Тимяк

ДОРОГІ ЧИТАЧІ! ШАНОВНІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Чи вам відомо, що завдяки Фондові Відродження України при УНСоюзі зроблено і робиться чимало корисних справ для становлення незалежної, демократичної, правової української держави? На сьогодні цей фонд видав на свої благочинні акції 544,000 дол. Ось, наприклад, завдяки цьому фондові УНСоюзу

– з фінансовою допомогою УНСоюзу друкується в Україні книжка „Церковна архітектура України". Її автором є проф. Юрій Криворучко з Львівського Технічного Університету і Міжнародної Школи Архітектури.

Будівництво храмів в Україні вимагає фахівців, і їх потрібно виховати, щоб відродити спеціялістів у ділянці церковної архітектури, малярства та оздоби храмів.

Якщо ви вважаєте, що діяльність УНСоюзу в рамках Фонду Відродження України є справді корисною, то закликаємо вас допомагати своїми посильними пожертвами для її успішного продовження.

Чеки просимо виставляти на Ukrainian National Association – Fund for the Rebirth of Ukraine, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Економіст з України — гостем 90-го Відділу СУА у Філядельфії

Під час доповіді (зліва): д-р А. Кліміна, Н. Раковська і О. Фаріон.

Щоб зробити сходини членок відділу не тільки діловими, наша енерґійна голова Марія Раковська вирішила запрошувати на них гостей з цікавими доповідями. Ідея скоро увійшла в звичай і виявилась дуже корисною для нас і продуктивною.

На наші сходини завітала до нас д-р Анна Кліміна, доцент катедри економічної теорії Українського Державного Педагогічного Інституту в Києві і науковий співробітник Інституту економіки Національної Академії Наук України. На рекомендацію проф. економіки Темпл університету Володимира Бандери, д-р Кліміна була запрошена на конференцію економістів у Вашінґтоні, яку влаштувала у січні Американська економічна асоціяція. Спонзором д-ра Кліміної була Фундація Сороса, яка покрила всі кошти зв'язані з поїздкою нашої гості. На конференції д-р Кліміна виголосила доповідь на тему „Пристосування західнього досвіду у формуванні економічної системи в Україні".

Починаючи свою доповідь для нас, прелеґентка спершу висловила своє велике затурбовання тим, що державність України ще є по сьогодні тільки декляративною. „У народів вольних колі" Україна опинилася без державницького досвіду, без сильного політичного проводу, без уміння перебороти численні проблеми, які стали на шляху до її повної незалежности. Вона залишилася по сьогодні жертвою довголітнього варварського колоніяльного визиску своїх аґресивних сусідів. Сама багата, але її природні багатства рідко коли використовувалися у наших національних інтересах. За їх рахунок збагачувалися суміжні держави, зокрема Росія, яка поступово почала ліквідувати економічну незалежність України, а згодом і політичну, оскільки економічний колоніялізм тісно пов'язаний зі ступенем політичної незалежности. На зміну царській Росії прийшла совєтська доба, доба найжорстокішого визиску України, якій, мабуть, немає паралелі в історії людства. Перед проголошенням незалежности економіка української республіки була зорієнтована на весь совєтський простір. Без досвіду молодій державі важко було зразу переорієнтувати економічну політику на інші нові площини, чи на інші можливі і надійні ринки. До того економічна проблема, на жаль, не дістала пріоритету у нашій новій Адміністрації. Опрацьовані нашвидку програми залишилися нездійсненими — реформування банків, приватизація, зміна аграрної системи і можливості дістати допомогу Заходу були встановлені тільки на папері. Прелеґентка влучно назвала перші роки невдалого господарювання в Україні „часом економічного романтизму".

З економічними проблемами молода держава почала боротися непрофесійними, неадекватними засобами. Забракло нам лідерів, яких мали Росія, Польща чи Чехія. Пошкодило у переведенні реформ недовір'я до економічного експериментування в колишньому СССР і сила номенклятури, яка зразу стала в опозиції до змін, щоб зберегти свій давній статус. Д-р Кліміна затривожена тим, що наші досвідчені науковці, професіонали високої кляси, шукаючи прожитку, виїжджають масово до чужих країн, зокрема в Росію, покидають сферу науки, ідуть у бізнес, послабляють наш науковий потенціял. Її турбує нехіть до праці людей України, які ставляться неохоче до чесного заробітку, оскільки за нього не платиться доляром. Майже серед усіх прошарків суспільства бракує в Україні дуже важливого тепер для нас державницького думання.

Але прелеґентка сильно вірить у наш ренесанс, хоч і не іде він до нас покищо швидкою ходою. Вона має велике довір'я до нашого нововибраного Президента Леоніда Кучми і добачує у його плянуванні нові, надійні елементи. Він не мрійник, він великий реаліст, який пильно прислуховується до думок і порад місцевих і західніх експертів. Президент Кучма присвячує багато уваги монетарній стабілізації, впровадженні української грошової одиниці, справі кредитів, системі оподаткування приватних підприємств і багатьом пекучим соціяльним проблемам держави. Хоч Президент підтримує переорієнтацію на західні і світові ринки, він не думає, що Україні треба зривати економічні зв'язки з колишніми державами СССР. Він обстоює можливі стосунки з арабським світом і конечність будови одеського нафтового терміналу, який міг би покінчити з постачанням нафти і нафтових продуктів з Росії (на думку д-ра Кліміної, „мнимий" борг за нафтові продукти з Росії є штучний і визначений на дуже неясних і дивних умовах). Дуже уважливо розглядає Президент питання, пов'язані з економічно залежним від України Кримом — фактором політичного риску.

Сама ще дуже молода наша гостя з ентузіязмом говорить про молодь України, яка все таки бачить перспективу і починає щораз більше вірити у міць власного зусилля, починає плянувати своє майбутнє, підходити творчо до життя. Молоді в Україні практичні, у них прагматичний підхід до задуманих ними плянів, вони уперто стараються їх здійснювати. Як представник „нового сміливого світу", д-р Кліміна відважно висловлює теж і своє цікаве мислення. Говориться багато в Україні про здорове економічне плянування, береться поважно адоптацію економічних систем, які працюють задовільно в інших країнах. Але прелеґентка з наявним заклопотанням запитує: чому адоптація? Чому не відновлення? Чому неповага до власного потенціялізму? Україна славилась від давна талановитими науковцями-економістами, шанованими не тільки серед нас, але на цілому европейському континенті. Їхні імена, як Туган-Барановський, Петро Ільяшенко, Михайло Птуха, Борис Мартос та багато інших, повинні бути вписані золотими літерами в історію нашої економічної науки. Тож чому не вивчати нам сьогодні історії економічної думки в Україні і не пристосовувати її до нових обставин і вимог? Чому не базуватися на вченнях наших давніх і теперішніх своїх економістів на батьківщині?

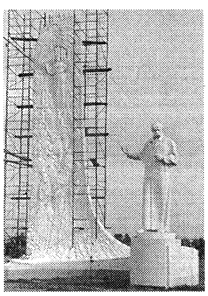
Закінчуючи доповідь, прелеґентка розповіла коротко про економічну систему в Україні за часів НЕП-у. Доповідь була виголошена добірною українською мовою. Д-р Кліміна є автором книжки „З проблем роз-витку економічної науки в Україні у XX столітті". Голова відділу Н. Раковська, членки СУА, присутні, їхні чоловіки і гості щиро дякували прелеґентці за доповідь.

Будучи у Філядельфії, д-р Кліміна гостювали у гарній садибі проф. Володимира і Ніни Бандерів у Амблер. Дбайливі господарі разом зі своїм сином, д-ром Петром Бандерою, щиро опікувалися гостею.

Олександра Н. Стадниченко

БУДОВА ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ

ПРИХОДИ і ВИДАТКИ (в кан. дол.) від 22.03.91 до 31.12.1994

Так буде виглядати пам'ятник Тарасові Шевченкові у Львові

ПРИХОДИ:	
Пожертви на пам'ятник	301,235.19
Відсотки	1,859.64
Разом	**303,094.83**
ВИДАТКИ:	
Конструкція пам'ятника:	
Переліти скульпторів з України до Арґентини і назад та кошти їхнього проживання в Арґентині	48,833.25
Кошти відливу статуї Т. Шевченка і додатку до постументу — „свічника", формування статуї, допоміжні роботи	53,083.00
Матеріяли (гіпс, глина, плястеліна, залізо, дерево, дошки, залізні труби і т.п.) для оформлення статуї **„Хвилі Національного Відродження"**	36,215.48
Пакування (матеріяли і робітники) та перевіз статуї Т. Шевченка і додатку до постументу до Львова та „Хвилі" до Києва на завод „Художник" для відливу в бронзу	58,071.28
Разом	**196,203.01**
Кошти адміністрації:	
Оголошення в українській пресі і в телебаченню	41,508.62
Телефони і факси	22,385.81
Друкування (збіркові листи, коверти, відозви)і знімки	7,806.21
Пошта і канцелярійні видатки	8,242.24
Банкові заплати	1,006.89
Різне	3,166.00
Разом	84,115.77
Усього разом	**280,318.78**
Готівка в банку	22,776.05

Балянси виготовляли книговоди: фірма Чолкан і Ко і д-р М. Малецький
Торонто — Ню Йорк, 28-го березня 1995

За український громадський комітет будови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові

Д-р Василь Іваницький **Роман Грицина, скарбник**

СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. В. ЛИПИНСЬКОГО
з великим смутком сповіщає, що 1-го квітня 1995 р. у Кеймбридж, Канаді трагічно загинув в автомобільній катастрофі на 75 році життя

бл. п.

СТЕПАН ДУШЕНКО

нар. 12-го квітня 1919 р. в Устю Зеленім на Бучаччині, організатор книгарень, член української громади в Берліні, діяч Гетьманського руху, довголітній і відданий член СЕДІ та його Управи, винятково щедрий жертводавець та справжній український патріот.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 5-го квітня 1995 р. в церкві св. Миколая, а тлінні останки покійного спочили на цвинтарі св. Матвія у Баффало.

Вічна йому пам'ять!

Опечаленій дружині Олі, дочці Лідії та синові Михайлові з родинами висловлюємо глибоке і щире співчуття.

УПРАВА і ЧЛЕНСТВО СЕДІ

Дня 10-го квітня 1995 р. припадала ПЕРША БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ смерти нашої ніколи незабутньої найдорожчої МАТЕРІ

бл. п.

АННИ ЛЮБИНСЬКОЇ

СЛУЖБА БОЖА з Панахидою була відправлена за спокій душі

у церкві Святої Трійці в Кергонксоні, Н. Й.

У глибокому смутку:
діти і родина

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ смерти нашого найдорожчого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, СИНА, БРАТА

бл. п.

д-ра проф.

ЯКОВА ПАНТЕЛЕЙМОНОВИЧА ГУРСЬКОГО

була відправлена заупокійна св. Літургія і Панахида у неділю 9-го квітня 1995 р.

у церкві св. Луки в Сиракюзах, Н.Й.
у церкві св. Покрови у Філядельфії, Па.
у церкві св. Юрія Переможця, Н. Дж.

Вічна пам'ять покійному!

Дружина — ВАЛЕНТИНА
донька — ОЛЕКСАНДРА з чоловіком ЕРІКОМ
донька — д-р ТЕТЯНА

Ділимося сумною вісткою з приятелями та знайомими, що 20-го березня 1995 р. в Голлівуд, Фльо. на 93-му році життя відійшла у вічність наша дорога МАМА і ТЕЩА

бл. п.

НІНА НИКОЛЕНКО

ПОХОРОН відбувся в п'ятницю 24-го березня 1995 р. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила у глибокому смутку:
доньку — ЛЮДМИЛУ з чоловіком ПЕТРОМ ДОБРЯНСЬКИМ і
численну родину в Україні.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в четвер 6-го квітня 1995 р. в Кохаліні — Польща з волі Всевишнього відійшла у вічність на 89 р. життя наша улюблена і найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

КАТЕРИНА з БУРИХ ГАЛЬКО

уроджена в с. Завіз п. Лісько в. Львів

Залишені у глибокому смутку:

доньки — СОФІЯ
— ОЛЯ
— МАРІЯ
— ЛЮБОМИРА
сини — ПЕТРО і
— РОМАН з родинами
11 внуків і
12 правнуків, а також ближча і дальша родина в Польщі, Україні, ЗСА й Арґентині.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу 8-го квітня 1995 р. відійшов несподівано у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

о. ВОЛОДИМИР ПЕЛЕХ

проживши 82 роки

Єрейський Парастас буде відслужений у вівторок 11-го квітня 1995 р. о год. 7-ій веч. у церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії при Old York і Valley Rds. у Melrose Park, Pa.

ПОХОРОН в середу 12-го квітня 1995 р. о год. 10-ій ранку з цієї самої церкви на український цвинтар св. Марії у Fox Chase, Pa.

Горем прибиті:

дружина — НЕОНІЛЯ
дочка — ДАРІЯ
син — ОРЕСТ
дочка — ІРЕНА з мужем МИКОЛОЮ ЗВАРИЧЕМ
внуки — ІЗАБЕЛЯ
— ДАРІЯ
— АНДРІЙКО
родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Замість квітів просимо складати датки на шпиталь ім. митр. Андрея Шептицького у Львові. Просимо висилати датки на адресу: 9731 Chapel Rd., Philadelphia, Pa.19115.

Відбулися Загальні збори УСО „Тризуб" у Філядельфії

Філядельфія (М. Б-й). — Тут в неділю, 19-го березня ц.р., на „Тризубівці" в Горшамі, Па., відбулися успішно 45-ті Загальні збори УСО „Тризуб".

Збори відкрив уступаючий голова інж. Ігор Чижович. За його закликом збори вшанували однохвилинною мовчанкою померлих в минулій каденції членів.

Президію зборів вибрано в такому складі: інж. Іван Скіра — предсідник, інж. Методій Борецький і Дмитро Стулковський — заступники голови і Ірена Бучковська — секретарка, а Номінаційну комісію в складі: інж. Богдан Сірий — голова, інж. Орест Лесюк, Адріян Гаврилів, Стефан Кундеревич, Іван Німчук і Ярослав Козак — члени.

Д-р Ярослав Качай відчитав протокол з останніх Загальних зборів, який був прийнятий без змін.

Нову Управу вибрано в такому складі: І. Чижович — голова, Я. Козак — заступник голови, В. Сімків — рекордовий секретар, Р. Циган — секретар, О. Лесюк — касир, І. Бучковська — секретарка членства, М. Борецький — пресовий референт, І. Скіра — управитель посілості „Тризубівка", А. Гаврилів — дорадник, О. Левицький — непередбачені направи, С. Швак — музична система, М. Джичко — книговод, М. Качанюк — машини, д-р І. Павлічка, Є. Бурка і С. Романко — вільні члени; Комісія розваг і пікніків — М. Гарматій, В. Баран, М. Бучковський, Г. Долинський, М. Джичко, ст., С. Лужецький, М. Гарматій, О. Бохна, І. Субтельна і М. Долинська; Комісія архівів і документації: А. Качай, М. Борецький, Р. Пазуняк і В. Сімків; адвокат-дорадник: Ю. Фаріон; Комісія землі „Тризубівки": І. Скіра — голова, Г. Давид, О.Марійчук, М. Пришляк і З. Яримович; Плянувальний комітет: Б. Сірий — голова, А. Гаврилів, Б. Сеник, М. Джичко, О. Левицький і О. Лесюк; Контрольна комісія: Б. Сірий — голова, С. Кундеревич і І. Німчук — члени; Товариський суд: Ю. Лесюк — голова, Т. Міджак і М. Пришляк — члени.

Управа спортової ланки: І. Чижович — голова, С. Кундеревич — заступник голови для юнацтва, М. Юрчак — заступник голови для дорослих, О. Гомек — секретар і І. Німчук — касир; координатори футбольних дружин для юнацтва: П. Харечко, О. Гомек, О. Бобак, А. Скальчук, Б. Чайковський, Джон Бойд, Джім Лінис, А. Гедден і Джан Хіартас; Джордж Бер — ґолф, Ю. Савчак — теніс, Т. Міджак — плавання і Ю. Лесюк — відбиванка.

За діяльність минулої каденції звітували: І. Чижович — загальний, О. Лесюк — фінанси, Я. Козак — господардка „Тризубівки", І. Скіра — діяльність Реґіонального Українського Олімпійського Комітету у Філядельфії, Б. Сірий — Контрольна комісія, І. Бучковська — членство УСО „Тризуб" і І. Німчук — діяльність спортової ланки. Звітування згаданих референтів виказало пожвавлену діяльність в минулій каденції, що, очевидно, вийшло на користь УСО „Тризуб".

Не можна не згадати Осипа Марійчука, який своїми квітами безкоштовно завжди прикрашує „Тризубівку". Бартендером і успішним господарем був М. Джичко.

В дружинах „Тризуба" є тепер 150 змагунів, які творять вісім дружин. Головна дружина футболу виграла чемпіонат ліґи в минулому році і є на першому місці цього року. Тренером є Монтак, а менаджером — Юрчак. Дівчата нижче 17 років також виграли чемпіонат у футболі. Відбиванкова дружина УСО „Тризуб" є найкращою українською дружиною в ЗСА (здобула перше місце в турнірі УСЦАК) і її очолює Орест Лесюк. Дружина плавання вже шостий рік є чемпіоном ЗСА і Канади в рамках змагань УСЦАК. Тренерами дружини плавання є Т. Міджак і А. Токарчик. Слід згадати, що Ю. Савчак веде перед серед сеньйорів в українському тенісі вже довший час.

„Тризубівка" є гордістю спортової Філядельфії, але як така вона потребує великої фінансової підтримки і про це пам'ятали Фірст секюріті банк, подарувавши 1,000 дол. на потреби Реґіонального Українського Олімпійського Комітету у Філядельфії, а дружина покійного Петра Тарнавського і Теодор Рак передали 500 дол. на потреби УСО „Тризуб".

На внесок голови Контрольної комісії Б. Сірого збори уділили абсолюторію з признанням уступаючій Управі через акламацію.

Плян праці на майбутнє передбачує: збільшення членства, переведення Передолімпійського Спортового Джемборі (27—29-го травня 1995 року), відбуття фестивалю на „Тризубівці" з нагоди четвертої річниці незалежности України і поширення існуючого будинку, який приносив би дохід для УСО „Тризуб".

Вкінці зборів рішено піднести висоту членської вкладки для т. зв. соціяльних членів УСО „Тризуб" з 10 дол. до 15 дол. річно.

Спортові вісті

Редаґус Омелян Твардовський

УСПІШНІ ВИСТУПИ ЮНАЦЬКИХ ДРУЖИН „Ч. Січі"

Протягом двох днів, в суботу й неділю, 11-12-го березня, в спортовій залі університету Ратґерс в Ню Бранзвик відбулися турніри юнацьких футбольних дружин, що їх влаштував Провід Ґарден Стейт Ліґи Ню Джерзі.

Між найкращими дружинами стейту змагалися теж юнацькі дружини „Ч. Січі" у віках 19 років і нижче та 15 років і нижче.

Згідно з вислідами, обидві дружини „Ч. Січі", не зазнавши жодної поразки, здобули Трофеї першунів турніру. Обидві наші дружини показали гру на вищому рівні, завдяки якій переважали в усіх зустрічах із своїми однолітками, викликаючи подив численних глядачів. Це вже другий значний успіх, що його осягнули юні „Січовики" в цьому році. І знову треба підкреслити, що ці нові осяги наших юнаків не припадкові, вони не прийшли самі собою. Радше це висліди плідної праці тренера Ігоря Чупенка, який при тісній співпраці Олега Колодія, Анни і Стефана Панасів створив ці боєздатні дружини.

Висліди змагань старших юнаків:

„Ч. Січ" — Гадсон Юнайтед СК 2:0
„Ч. Січ" — Гайберніян Вайлд Кетс— 3:0
„Ч.Січ" — Норд Бранзвик С.К.— 1:0
„Ч. Січ" - Лоренс С.К.2:1
„Ч. Січ" — Джермен „Кікерс"— 1:1

Склад „Ч. Січі": Р.Бавер, Д. Колодій, А. Мандзій, Р. Керол-Вакалюк, М. Малічишин, Ленґ-Вацлавський, Бриско, Престон, Макена, Джовнс, Фостер. Провідник О. Колодій, тренер І. Чупенко.

Висліди змагань молодших юнаків:

„Ч. Січ" — Гамілтон Гат Спурс 3:0
„Ч. Січ" — Норд Бранзвик С.К. 3:0
„Ч. Січ" — Джермен „Кікерс" 5:0
„Ч. Січ" — Гамілтон „Куґарс" 2:0

Фінал за чемпіонат

„Ч. Січ" - Джерман „Кікерс" 1:0.

Склад „Ч. Січі": Д. Колодне, М. Дебров, Р. Головінський, А. Панас, Д. Олесницький, М. Гатавий, І. Кристофик, М. Попович, М. Раковський, М. Мюр, Алеґандро, М. Фрейзер. Провідники А. і С. Панаси, тренер І. Чупенко.

Жіноча дружина здобула трофей турніру

В неділю, 12-го березня, жіноча дружина „Ч. Січі" виступила в турнірі жіночих дружин дивізії Ґарден Стейт Ліґи, в якому не зазнала жодної поразки і таким чином здобула Трофей першунок. В півфіналі „Ч. Січ" перемогла Томс Рівер — 3:0 і у фіналі Фріголд С.К. — 2:0.

Вже можна реєструватися до спортової школи „Ч. Січі"

Розпочалася реєстрація кандидатів-учасників до Спортової Школи. що і в цьому, 26-му, році існування відбудеться протягом 4-ох тижнів, починаючи від неділі, 23-го липня.

Як і в попередніх роках, у складах інструкторському і опікунів будуть працювати досвідчені й професійні сили з ЗСА і України. Вишкіл проходитиме в 4-ох основних видах спорту: футболу (копаного м'яча), відбиванки, тенісу і плавання. До вишколу можуть зголошуватися дівчата і хлопці у віці 6-18 років життя. Управа Спортової Школи заохочує усі діючі українські спортові осередки вислати на вишкіл своє юнацтво, де воно зможе набути правильні рухові засоби в кожній ділянці спорту і цим самим приготовитися до виступів у своїх ліґах. З групою 10 і більше учасників може приїхати провідник чи тренер дружини, який дістав вільний побут в Спортовій Школі і зможе приглядатися вишколові своїх підопічних.

До аплікації до впису учасників треба писати на адресу: Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106.

УСК Ню Йорк — Шемрок С. К. — 1:3

Цими змаганнями, що відбулися в неділю, 12-го березня, перша дружина УСК-у розпочала весняну рунду розгривок за чемпіонат II дивізії Космополітальної Ліґи Ню Йорку. Суперниками наших футболістів були ірляндські футболісти, лідери підгрупи „Схід", наша дружина є лідером підгрупи „Захід".

Цим разом переможцями вийшов Шемрок, що досконало підготовився до другої половини футбольного сезону. В складі нашої дружини бракувало кількох чолових футболістів, які чомусь не з'явилися на площу змагань.

У звітових змаганнях гра проходила рівнорядно до 50-ої хвилини, коли суддя без поважної причини усунув з гри одного нашого футболіста. Після того ірляндці в більшості володіли м'ячем, провели ряд акцій на ворота УСК, три з яких закінчили ґолями. Єдиного ґоля для нашої дружини здобув Ясіне.

Резерва УСК зміцнила свою позицію лідера в резервній дивізії, перемагаючи резерву Шемроку, вислідом 4:2.

С. К.

В програмі підготови до нового футбольного сезону київське „Динамо" в лютому відбуло тренувальний збір в Ізраїлі. Крім тренінґів, д[о] програми ввійшли теж т[о]вариські зустрічі, в яких „Динамо" зазнало поразки з клюбом „Гапоель" — 1:3, пізніше перемогло „Гапоель" — 2:0, ЦСКА Москва — 1:0 та ремісувало в другій зустрічі з ЦСКА — 2:2. В підготові взяли участь такі футболісти: Воробйов, Касторний, Кузнецов, Леженцев, Максимов, Михайленко, Косовський, Скаченко, Зав'ялов, Ребров, Шевченко, Лужний, Ващук, Шовковський, Ковтун, Шкапенко, Ковалець, Шматоваленко, Леоненко. Президент футбольної Федерації України Банников звернувся до Уряду України з проханням про надання Федерації і збірним України деяких пільг, зокрема: скасування обов'язкового продажу 50 відсотків валютних приходів від контрактів, спонзорів: звільнення від митних податків при отриманні одностроїв, інвентаря та обладнання, які надходять за контрактами, та у вигляді спонзорської допомоги, переглянути норми сплати платень за комунальні послуги тощо.

Подав (от)

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!